

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.586 van 27 februari 2001
in de zaak A. 79.149/XIV-1168.**

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. HOFMANS,
kantoor houdende te 2630 AARTSELAAR,
Koekoekstraat 20

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van Joegoslavische nationaliteit, op 29 juni 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van, ten eerste, de beschikking van 10 maart 1998 waarbij de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen beslist haar beroep zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen en van, ten tweede, de beslissing van 16 april 1998 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij haar beroep tegen de weigering van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om haar als vluchteling te erkennen, onontvankelijk wordt verklaardENDFIELD ;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 26 juni 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 januari 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HOFMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Joegoslavische nationaliteit, komt begin augustus 1991 samen met haar partner in België aan en vraagt op 7 augustus 1991 om erkenning in de hoedanigheid van vluchteling.

1.2. Deze aanvraag wordt op 20 oktober 1997 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als volgt verworpen :

"Uit haar verklaringen blijkt dat zij haar asielaanvraag steunt op de motieven die door haar partner, D. S., werden ingeroepen. De elementen vervat in het dossier van deze laatste lieten echter niet toe de door hem geuite vrees als gegrond te aanzien in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Bijgevolg kan bedoelde vrees ook in hoofde van betrokkene niet worden weerhouden."

1.3. Verzoekster tekent tegen deze weigeringsbeslissing op 31 oktober 1997 hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.4. Op 10 maart 1998 beslist de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dit beroep zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen omdat "na inzage van het verzoekschrift tot beroep de indruk is ontstaan dat dit beroep overkomt als kennelijk ongegrond" (eerste bestreden beslissing).

Het beroep wordt opgeroepen op de zitting van 6 april 1998.

Op deze zitting wordt verzoekster, bijgestaan door haar raadvrouw, gehoord.

1.5. Op 16 april 1998 verklaart de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen het beroep van verzoekster onontvankelijk.

Deze beslissing rust op volgende redengeving :

"Gezien de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 oktober 1997

een beslissing nam over het verzoek door appellante ingediend om in België als vluchteling te worden erkend, en van deze beslissing werd op dezelfde dag, 20 oktober 1997, kennis gegeven aan appellante op haar gekozen woonplaats. Appellante had zich op 7 augustus 1991 vluchteling verklaard, waarna zij op 18 september 1991 werd ondervraagd door de Dienst Vreemdelingenzaken, zij ontving een voor haar bestemde vragenlijst welke werd terugbezorgd op 12 augustus 1991 zonder evenwel ondertekend te zijn, en na het beëindigen van het onderzoek op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en (de) staatlozen werd een alleen op haar persoon betrekking hebbende beslissing genomen waarin evenwel nagelaten werd melding te maken van de motieven die haar partner Dalipi Saut had ingeroepen noch waarom zij niet tot een erkenning hadden geleid, en zij in rechte normaal geen recht kan laten gelden op inzage van diens dossier;

Gezien er kan vastgesteld worden dat appellante tegen vermelde beslissing beroep aantekende met een gemotiveerd verzoekschrift waarbij echter moet vastgesteld worden dat haar dossier bij de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen alleen een op die Commissie gemaakte kopie bevat van een verzoekschrift, waarvan de inhoud bovendien geen enkel op appellante betrekking hebbend element bevat, en welk verzoekschrift ook door Dalipi Saut werd ingediend zodat het dossier van appellante geen origineel van een handtekening zodat dit stuk niet kan aanzien worden als een verzoekschrift dat voldoet aan de door de wetgever gestelde vereisten vermits er alleen een op haarzelf betrekking hebbende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd genomen, zoniet was er ook een beslissing geweest die tegenlijkertijd op twee verschillende personen betrekking had;

Overwegende dat het verzoek van appellante Spahija Gjemile niet was samengevoegd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, ondanks de motivering van de beslissing die op Spahija Gjemile betrekking had, zodat het eigen dossier van Spahija Gjemile geen verzoekschrift in origineel bevat en er dus van geen eigenlijk voor haar ingediend beroep sprake kan zijn, trouwens na afhandeling van haar zaak voor de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen kan zij zelf, en zonder dat zij Dalipi Saut daarin betreft of nodig heeft, zich nog tot de Raad van State wenden waarbij die dan ook alleen kennis zal krijgen van het alleen op haar persoon betrekking hebbende dossier van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen,". (tweede bestreden beslissing)

3. Over de gegrondheid van het beroep wat de tweede bestreden beslissing betreft (EINDBESLISSING VAN 16 APRIL 1998).

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel laat gelden dat de eindbeslissing van 16 april 1998 genomen is met schending van het algemeen rechtsbeginsel van de rechten van verdediging en met schending van de motiveringsplicht, doordat de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer haar beroep als onontvankelijk afdoet omdat er zogenaamd geen beroepsverzoekschrift voorhanden zou zijn en er dus geen sprake is van enig beroep,

terwijl de wet nergens voorziet dat het beroepsverzoekschrift op straffe van nietigheid of onontvankelijkheid in twee exemplaren moet worden neergelegd, het is te zeggen één exemplaar voor haarzelf en één exemplaar voor haar partner DALIPI; dat ze toelicht dat ze haar beroepsverzoekschrift eigenhandig ondertekende, dat een kopie van het origineel door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen werd genomen, dat de Commissaris-generaal expliciet verwees naar het dossier van haar partner, S.

D., om haar aanvraag af te wijzen, dat het verzoekschrift tot beroep een uiteenzetting bevat van de feiten en middelen aangehaald door haar en haar partner en aan alle wettelijke bepalingen voldeed;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat één en hetzelfde verzoekschrift werd ingediend namens zowel verzoekster als haar partner, dat dit origineel verzoekschrift onvermijdelijk slechts in één beroepsprocedure kon worden aangewend, in casu in de procedure van de heer D.I, dat in de beroepsprocedure ingeleid door verzoekster geen origineel beroepsverzoekschrift werd ingediend;

3.3. Overwegende dat verzoekster op 7 augustus 1991 samen met haar partner S. D. om erkenning in de hoedanigheid van vluchteling vraagt; dat wat de asielmotieven betreft, ze verwijst naar de door deze laatste opgegeven redenen; dat hierop de Dienst Vreemdelingenzaken op naam van het koppel één dossier -met nummer 4/163.365- opmaakt; dat beide aanvragen op 27 september 1991 in één en dezelfde beslissing ontvankelijk worden verklaard; dat door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beide partners samen voor een gesprek worden uitgenodigd; dat op 26 april 1995 en 3 maart 1997 ze op het Commissariaat-generaal telkens om beurt nopens de gegrondheid van hun aanvragen worden ondervraagd; dat op 20 oktober 1997 de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen twee beslissingen neemt : één met referte CG/91/26102 op naam van de man, waarin diens aanvraag omstandig wordt verworpen, en een andere met referte CG/91 26102B op naam van de vrouw, waarin verwezen wordt naar de eerdere afwijzing van de aanvraag van de man; dat met één enkel beroepschrift van 31 oktober 1997 zowel Saut DALIPI als XXX bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen tegen de beslissingen van 20 oktober 1997 van de Commissaris-generaal beroep aantekenen; dat door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen één dossier (groene map) wordt geopend, zij het dat dit onderverdeeld is in twee bundels (rode mappen); dat één op naam van S. D., met nummer 97/2271, het origineel beroepschrift bevat, terwijl het ander op naam van XXX met nummer 97/2271B, een door het secretariaat van de beroepscommissie gemaakte kopie van de beroepsakte bevat; dat blijkens de redengeving van de eindbeslissing van 16 april 1998 verzoeksters beroep onontvankelijk wordt verklaard omdat ze in hetzelfde beroepschrift als S. D. tegen de te haren opzichte door de Commissaris-generaal genomen

weigeringsbeslissing is opgekomen en geen afzonderlijke beroepsakte heeft ingediend; dat volgens de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dit vereist was "vermits er alleen een op haarzelf betrekking hebbende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd genomen"; dat voor de behoorlijke afwikkeling van de rechtszaak het nodig is dat de rechtsstrijd in de grootst mogelijke klaarheid verloopt, wat veronderstelt dat het geding als geheel overzichtelijk blijft dat in het belang van een goede rechtsbedeling in beginsel dan ook slechts één enkele vordering per verzoekschrift bij de rechter kan worden ingediend; dat meerdere vorderingen evenwel ontvankelijk in één beroepsakte aanhangig kunnen worden gemaakt, indien bij uitzondering de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer bepaald indien vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot één vordering een weerslag zullen hebben op de uitkomst van een andere; dat verzoeksters vraag tot erkenning in de hoedanigheid van vluchteling door de Commissaris-generaal werd afgewezen omdat de aanvraag van haar partner, D. S., was verworpen en zij zich steunde op motieven door deze ingeroepen, hetgeen in het beroepschrift niet werd betwist; dat in de beroepsakte aan de Vaste Beroepscommissie verzoekster zich zonder meer aansloot bij de grieven van haar partner tegen de te zijnen opzichte genomen beslissing; dat de bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen ingediende vorderingen in die mate verstrengeld waren dat de uitspraak over het beroep van Saut DALIPI een weerslag moest hebben op het resultaat van het beroep van verzoekster; dat de in het beroepschrift van 31 oktober 1997 aangevochten beslissingen geen twee afzonderlijke van elkaar

losstaande beslissingen waren, welke twee volkomen onderscheiden onderzoeken vergden; dat het onderzoek naar de gegrondheid van deze beroepen niet de beoordeling van verschillende toestanden inhield; dat men dan ook bezwaarlijk kan stellen dat door het indienen van één enkel beroepschrift de goede rechtsbedeling in gevaar werd gebracht; dat de behoorlijke afwikkeling van de rechtszaak er integendeel eerder werd door bevorderd; dat tussen beide vorderingen er een zodanig innige band bestond dat ze, in één en hetzelfde beroepschrift bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen konden worden ingeleid; dat door aan deze verknochtheid voorbij te gaan, de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de rechten van verdediging heeft geschonden en haar beslissing niet met rechtens aanvaardbare redenen omkleed; dat het tweede middel gegrond is;

4. Over de gegrondheid van het beroep wat de eerste bestreden beslissing betreft (Beschikking van 10 maart 1998).

Overwegende dat ingeval de eindbeslissing van 16 april 1998 wordt vernietigd; er grond is om de zaak van verzoekster naar een anders samengestelde Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen te verwijzen, hetgeen betekent dat gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer, W. WEYTS, die deze beslissing heeft genomen, niet in de verwijzingscommissie mag zetelen; dat alsdan geen enkel gevolg meer kan gegeven worden aan de beschikking van 10 maart 1998, waarbij deze gemachtigde bijzitter besliste het hoger beroep van verzoekster zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen; dat in die veronderstelling verzoekster ophoudt belang te hebben bij een vernietiging van de beslissing alvorens recht te doen van 10 maart 1998; dat, wat de eerste

bestreden beslissing betreft, het beroep dan bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang niet langer ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 16 april 1998 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij verzoeksters beroep tegen de weigering van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om haar als vluchteling te erkennen, onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van voormelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 4.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 5.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuigduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, na beraad, op zevenentwintig februari
tweeduizendeen, door :

de HH. A. BEIRLAEN,
K. VANHOUTTE,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.